

РЕШЕНИЕ

№ 588

гр. София, 04.02.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

**АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XXI КАСАЦИОНЕН
СЪСТАВ**, в публично заседание на 15.01.2021 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Силвия Димитрова

ЧЛЕНОВЕ: Петя Стоилова

Атанас Николов

при участието на секретаря Албена Илиева и при участието на прокурора Емил Георгиев, като разгледа дело номер **10975** по описа за **2020** година докладвано от съдия Атанас Николов, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и сл. от АПК, вр. чл. 63 от ЗАНН.

Образувано е по касационна жалба на ОПП-СДВР, чрез юрк. П. срещу Решение № 16118/18.01.2020 г. по нахд № 8423/2019 г. по описа на СРС, НО, 115 с-в, с което е отменено Наказателно постановление (НП № 19-4332-001678/21.02.2019 г., издадено от началник на група към СДВР Отдел „Пътна полиция“ СДВР, с което на И. С. В. на основание чл. 178, ал. 1, т. 8 от ЗДвП е наложено административно наказание „глоба“ в размер на 2000 лв. за нарушение на чл. 9, ал. 3 от ЗДвП.

В жалбата на касатора се оспорва решението на СРС, с което НП е отменено, като счита същото за неправилно и незаконосъобразно. Посочва, че в АУАН и НП е дадено ясно, точно и пълно описание на нарушението и наказаното лице не е възпрепятствано да разбере в какво се изразява санкционираното деяние. Искането до съда е за отмяна на обжалваното решение и да постанови друго, с което да потвърди НП.

В проведеното по делото съдебно заседание, касаторът не се явява и не се представлява.

Ответникът по КЖ, чрез адв. К., оспорва жалбата.

СГП изразява становище за основателност и доказаност на КЖ.

Административен съд - София-град, XXI касационен състав, като прецени събраните по делото доказателства и наведените касационни основания, прилагайки нормата на чл. 218 от АПК, приема следното от фактическа и правна страна.

Касационната жалба се явява допустима, като подадени в срок и от надлежна страна.

При разглеждането ѝ по същество, жалбата е неоснователна.

След като извърши служебно проверка на основание чл. 218, ал. 2 от Административнопроцесуалния кодекс и въз основа на фактите, установени от първоинстанционния съд, съгласно чл. 220 от АПК, XXI касационен състав на Административен съд София – град намира, че обжалваното решение е валидно и допустимо. В тази връзка решаващият състав на съда съобрази, че решението е постановено по отношение на акт, който подлежи на съдебен контрол, като произнасянето е извършено от компетентен съд в рамките на правомощията му.

В атакуваното решение първоинстанционният съд е установил фактическата обстановка във връзка с извършеното нарушение въз основа и след анализ на събраните по делото писмени и гласни доказателства. Приел е за установено, че на 23.01.2019 г., около 12:00 часа в [населено място] на [улица], № 10 И. С. В. като ръководител на обект и технически ръководител разпоредил поставянето на бетон помпа Ш. с рег. [рег.номер на МПС] с цел изливане на бетон без разрешение от собственика или администрация управляваща пътя.

За констатираното нарушение бил съставен АУАН, а въз основа на него издадено и процесното наказателно постановление.

От правна страна съдът е приел, че АУАН и НП са издадени от компетентни органи, в предвидената от закона писмена форма, при спазване на установения ред и в преклузивните срокове предвидени в чл. 34 от ЗАНН, но при издаване на НП са били допуснати съществени нарушения на процесуалните правила, поради което е отменил същото.

Обжалваното решение е валидно, допустимо и правилно постановено при спазване на процесуалните правила и материалния закон.

Правилно първоинстанционният съд е съобразил, че при издаване на АУАН и процесното НП са допуснати съществени нарушения на процесуалните правила, изразяващи се в непосочване на обстоятелствата, не е описана и обстановката, при които е извършено нарушението. Настоящият състав на АССГ счита, че безспорно касаторът е нарушил разпоредбата на чл. 9, ал. 3 от ЗДвП, която предвижда, че поставянето на предмети или извършването на дейност в обхвата на пътя, несвързани с предназначението му, може да става само след разрешение от собственика или администрацията, управляваща пътя. В случая паркираната бетон -помпата на пътното платно съставлява "предмет", поставен в обхвата на пътя, несвързан с предназначението на пътя и е следвало водачът на бетон-помпата да има в себе си разрешение от собственика или администрацията, управляваща пътя, за да може законосъобразно да паркира на процесното място. От доказателствата по делото не се установи да разполага с такова, с което е осъществил състава на вмененото му нарушение. За констатираното нарушение обаче, е ангажирана отговорността на И. В.. въз основа на санкционната разпоредба на чл. 178, ал. 1, т. 8 от ЗДвП, която гласи, че отговорност за лице, което " променя въведената организация на движение без

съгласуване с органите на Министерството на вътрешните работи и администрацията, стопанисваща пътя". За да е налице съставомерно нарушение по този текст обаче, следва да има въведена организация на движение в процесния участък във връзка с извършване на СМР, и привлеченото лице да е извършило деяние, с което да промени тази създадена организация, каквото деяние не е установено по делото В. да е извършил. Това е така, защото с разпоредбата на чл. 9, ал. 3 от ЗДвП е допуснат разрешителен режим за поставянето на предмети или извършването на дейност в обхвата на пътя, несвързани с предназначението му само след разрешение от собственика или администрацията, управляваща пътя. Чл. 178, ал. 1, т. 8 от ЗДвП е с изпълнително деяние "променя" организацията на пътя, като не става въпрос за разрешение, визирано в чл. 9, ал. 3 от ЗДвП, а за съгласуване, което означава, че поставянето на предмети или извършването на дейност в обхвата на пътя е дейност, различна от промяната организацията на пътя. Правната квалификация по чл. 178, ал. 1, т. 8 от ЗДвП не съответства на фактическата обстановка, описана в наказателното постановление- "разпорежда поставянето на бетон – помпа с цел изливане на бетон без разрешение от собственика или администрация на управляващ пътя". Предвид обстоятелството, че не е осъществено изпълнителното деяние "променя" организацията на пътя, както и при така направеното описание ответникът е следвало да се снабди с надлежно разрешение, респ. да носи в себе си такова разрешение, а не да съгласува промяната на организацията на пътя. Предвид изложеното съдът счита, че е допуснато нарушение на материалния закон, като фактическата обстановка не е правилно квалифицирана под съответната правна норма, поради което наказателното постановление следва да бъде отменено. В същото време не става ясно какво точно разрешение е следвало да представи отговорното лице за извършваните дейности, респективно какво е съответното за тези дейности разрешение-дали се касае за разрешение за извършване на самите строително-ремонтни дейности или за разрешение за поставяне на предмети или извършване на дейности на самото пътно платно. Липсва описание на изискуемото в този смисъл разрешение, поради което описанието на нарушението се явява непълно.

По посочените съображения, касационният съд намира, че обжалваното решение на Софийския районен съд като правилно следва да бъде оставено в сила.

Така мотивиран и на основание чл. 221, ал. 2 и чл. 222, ал. 1 АПК, Административен съд София – град, XXI касационен състав,

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение № 16118/18.01.2020 г. по нахд № 8423/2019 г. по описа на СРС, НО, 115 с-в.

РЕШЕНИЕТО е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.